

Streszczenie

Ostatnio ewolucja w badaniach nad bezpieczeństwem manifestowała się głównie we wskazywaniu jego pozamilitarnych sfer. We wskazaniu tym znalazła się sfera społeczna redukowana często do sfery socjalnej i styczna z tą pierwszą. Sfery te, nazywane także wymiarami przedmiotowymi bezpieczeństwa, wskazują na warunki bytu i bytowania, zarówno materialne i ekonomiczne, jak i niematerialne oraz polityczne, ponadto opisują holistycznie pojmowane bezpieczeństwo społeczne. Bez wątplenia członkostwo Polski w Unii Europejskiej miało i wciąż ma wpływ na bezpieczeństwo jej społeczeństwa w wielu wymiarach. Współpraca i integracja w duchu liberalno-demokratycznym spowodowały rozwój gospodarczy Polski oraz podniesienie jakości i standardu życia jej mieszkańców. Bezpieczeństwo społeczne identyfikowane lub raczej redukowane, jest jednak często do bezpieczeństwa socjalnego. Dlatego w świetle filozofii bezpieczeństwa i securitologii niezbędne jest teoretyczne ukonkretnienie tych sfer, wskazanie instrumentów, wymiarów i różnic pomiędzy nimi, w celu ich badania.

Z biegiem lat w procesie integracji, Unia Europejska rozwinęła wymiar społeczny, który poprzez rozmaite przepisy, strategie rozwoju, fundusze oraz inne narzędzia koordynuje i wspiera narodowe strategie polityczne i społeczne. Przeprowadzenie ewaluacji pod kątem realizacji bezpieczeństwa społecznego i socjalnego w zakresie filarów bezpieczeństwa, wydaje się zasadne, bowiem błyskawiczny rozwój nowych technologii wraz z postępującą globalizacją i integracją, z pewnością nie tylko miały, lecz z dużą pewnością będą miały wpływ na bezpieczeństwo społeczne w Polsce, jak i w całej Europie.

W pracy przedstawione zostały kluczowe zagadnienia związane z problemami merytorycznymi i metodologicznymi ewaluacji wpływu funduszy UE na rzecz bezpieczeństwa społecznego w Polsce. Praca składa się z pięciu rozdziałów, wstępu oraz zakończenia zawierającego wnioski z badań ewaluacyjnych. Przeprowadzenie analizy przyjętych założeń strategicznych w ujęciu securitologicznym w Polsce, wymagało przede wszystkim podjęcia próby rozróżnienia bezpieczeństwa socjalnego od społecznego, z uwzględnieniem ich zewnętrznych i wewnętrznych uwarunkowań, determinantów i perspektyw. Dalszym krokiem było oszacowanie wpływów funduszy europejskich na realizację przyjętych modeli strategii bezpieczeństwa społecznego w Polsce. Następnie, dokonano podsumowania i syntetazę ewaluacji zmian bezpieczeństwa społecznego i socjalnego w Polsce, jako członka UE, w okresie od 2004 do 2020 r. Pozwoliło to, na względnie obiektywną ocenę projektów, programów, czy polityki składających się na tzw. Socjalną Europę, poprzez określenie jakości realizacji tych projektów i zgodności z założeniami, ale przede wszystkim wypracowanych efektów, a także poziomu i zasięgu ich oddziaływania.